

บทละคร

ฝีมือมวยใน กรุงศรีอยุธยา

(ประเพณีรัฐอักษร รจนา)

ร. ศ. ๑๒๘

โรงพิมพ์ศุภการจำรูญ

บทละคร

(ประดิษฐ์ อักษร วิชา จาก พระราชพงษาวดาร)

แบ็กโอง

เช็ดคิง ๑ เมื่อ นั้น เทวา,สยามะวัณษ,ศักดิ์สิทธิ์ เติมน
 ฤกษ์,เบ็ก ตร,นฤมิตร ดำรง จิตร,ทศนา,ใน ราช
 หัตถ์ พอน หาง,มยุรา,ปราโมทย์ น้อม มาโนช,อำนาจ,
 เกษม ศรี แต่ คณา,ธมคม,อุดม ดี โปรด ปราณ,
 กรุณา,ปรีดา ถัย จะ จัณ พง,ชาวตาร,บุราณ นตอง วัด
 อ่างทอง,มั่งงาน,เป็น การใหญ่ เห็น ฝน,ตอเตอง,มวย
 เมืองไทย มหาไชย,ขึ้นมโน,ให้หัวเขย ฯ ๑ คำเช็ดคิงกลอง

ต๋มึง ทองมอญ ◉ มาจะ กล่าว บทไป ถึง
ท่าน ตา, องค์ อ่าง, เศวตวิจิตร ร่วมใจ ด้วย, ท่าน ยาย, ทองดี

๘ มีมอวยใน กรุง ศรีอยุธยา ๓
เด็ก ปลว เป็ลย, ย่น เขย, เบย เพ็ญยง ชีเมมา เมี่ยง, ไป รำน,
น้ำ ตาด เมา ชาย อุดม, ชนม จัน, แด ถอด ช้อง หมาก
ส้มัด, บุหรี กอง, เป็น เจ้า ๆ พวก ชาวไร่, ชาว นา, มา แต่
เข้า ถูก แดด เผา, ตบ ตั้ว, หั้ว ตพาน ๗ ๘ คำ
(เล่น ตกรดเพลง แด้ว เว็ช ออก)

ทอง ย่อน ๑ โจทย์ กัน ว่า, ทำว พระยา, เสด่นา
มาตย์ มา เว็ช ขนาด, โหญ่ น้อย, ถอย เพ่น พ่าน จอด
ที่ บ้าน, ตลาด กรวด, ตำรวจ การ เจ้า เมือง วิเศษ, ไชย
ชาญ, ไปรับ รong บาง ที่, คง จะ มี, ชุน นาง นัต กัน มา
วัด, คุงาน, การ ถดอง ชาวบ้าน นอก, ขอก นา, ตา พong
คอย มong, ชม บุญ, ชุน นางโต ๗ ๘ คำ เจริจา (ชาตรี)

ประเทศ ๑ จน ม่าย ควาย, หาย หน้า, ไม่ มา แน่
เห็นมีแต่, พวกนัก เถง, เก่งโยได้ มา จาก กรุง, อยุธยา, ทำ
เดโก คุยไธ้, ขวด คนอง, ไม่ หงองใคร ชาวบ้าน นอก,

๔ ฝั่มมอ มวยใน กรุง ศรีอยุธยา
ออก ถัด,ชน หิว หนั พวก นักเตง,เขา จะ หั้น,ไป หนไหน
หัดกั กักราว,ยัง กะท้าว,พระยาไป พวก หิวไม้,ม้านนอก,
ออก เกรงๆ ๗ ๔ คำ เจรจา เพลงฉิ่งไม้ นวม

๕ ตัดกั หิวเราะ ๑ ท่าน เศรษฐี,อึ้ง อ่าง,วาง ขลุ
ให้ครู กระ,ครู เม่น,เค้น เขียง เบรียบ มวย,กระบอง กระ
มี,คั ตามเพลง พวก นักเตง,ออก กั มา,หน้า เฟ่ง ครู ๗

๖ คำ เจรจา
๗ ฝั่มมอ ๑ นักเตง มวย,ใน กรุง,นุ่ง ตาโถง เต็น
โย่งๆ,เข้า มา,อาษา ตั้ ครู เม่น,เห็น เตียบ,จะเบรียบ ดู
ข้าง เพื่อน ทรู,กั ถ้อม,ไม่ ยอม ดอง ถ้า จะ ต่อย,ก็ตอย
กั เจียบ เจียบ ไม่ ต้องเบรียบ,หยกๆ,ให้ ชก ถอง
ฝั่มมอใคร,ศิษย์ครู,รู้ ทำนอง ก็คง ต้อง,ตอย ชนะ,ถนาม
มวย ๗ ๖ คำ เจรจา

ถึงโลก ๑ เอะเอะ เอะอะ ครู กระ,ครู เม่น,

ผู้ มอ มวยใน กรุง ศรีอยุธยา ๕
ก็ เห็น ด้วย ให้ คาด หมด,ผลัด กาง เกง,นักเลง รวย
เพื่อนฝูง,จูช่วย,แห่ ห้อม มา ๗ ๒ คำ (แห่ มวย)
มอญ โยน ตาม ๑ ถึงเขย ถึง ต๋นหม ผู้ คน,
ถัน หดาม,กัณ นัก หนา เจ้า ของงาน,ถก หดาม,ญาติกา
ขึ้น นัง มน,ศาตา,ให้ ถม มื่อ ๗ ๒ คำ
ลั้งเมือง ๑ มวยเขย มวย กรุง อาราม มั่ง,
แต่ จะ ค่อย,ทอยไม่หือ โอ หัง,มังอาจ,ชาติ ดือ คน ดู
ฮือ,เฮือ ช่า,ช่าไป ๗ ๒ คำ
กล่อม ถู ๑ มวยเขย มวย บ้าน นอก เต้น
จะ คอก,คำ หมด,หยดให้ ได้ ยก ทำว,กั้ว คดอง,ว่องไว
มั่ง เข้า,เฮาไชย,ชก กัน ๗ ๗ คำ
ถ้าม ได้ วิชา ๑ ผู้ เขย ผู้ มอ มวย มี ชือ,ชก ลู้,
คู่ ขึ้น ผู้ มอ จิต,แตก หมด,พอ ทัด ทน คน ช่า ดัน,
ถรรได้ญ,ทง ดอง มวย ๗ ๒ คำ ถดองสระหม่าออกแปลง

6

ทวญอณ

วาศ์นา,ก นอข ควข

บ๊วย, ถั่วลิสง, หมัก พระยา

๓๕๖

โดน หมด, เหวะดา

๔ คำ

๐๓ ๓๓

โต, ให้ แสร้ง

๕๒๖

ยบ แด.ทบ มอคง

breast

นาย ถนัด, ถม ความ หวัง

• ๑
กาหลง

สดถึงให้ถึงใจ

ພວກ ທ່ານ ເຂົ້າຮູ້ ມີ ຄວາມເຫັນ

๘ ฝั่มมอยใน กรุง ศรีอยุธยา
ค้อยไม้หื้อ รอบ ถ้ามม.เด่มอนนอก,ฮา ออกบือ มวย
ไพร่,ใจ ค้อย,คั่นงัน ข้าง มวย เก้,เทวดา,ไม่ รารอ ชก
ปาก คอ,ณบ ฌบ,ขยับ ขยับ ปะเตะ ค้อย,ทอย กอง,ถึบ
คะบัน ยัง มี ทน,ถึง ยก,หกกคเมน ๗ ๔ คำ กตองแปดง

~~ฝั่มมอย~~ ๑ ออก เขย ออก เค้น ครัว กระ,ครัว เม่น,
เค้น ถก เขมร เข้าให้น้ำ,ปล้ำช่วย,มอยเดน กะเกณท์,
ให้ ลู้,ดู อีก ครา มวย หัว เมื่อง,หน้า เหลือง,ชน หัว ถูก
จะ ชูยอ,ถ้อ ปลุก,ถึ กัม หน้า ไม่ ชอ ลู้,ถึ้น หัว,ถึวเตชา
เพราะ หน้า ตา,ค้อย น่วม,บวม ข้ำ ๗ ๔ คำ เจรจา

ข้าง ประธารงา ๑ พอเขย พอ ตี ท่าน เศรษฐี,
เห็น ควว,ด้วย จวน คำ ให้ รวงวัด,มอย ชะนะ,กะ ประจำ
เป็น กำ,หนดบาท,ไม่ ขาด เก้น ๗ ๕ คำ เจรจา

ฝั่มมอย ๑ อัง เขย อัง หน มหา ชน,แต่รั
ถัน,ถัรวถัรวญ เอ็ก กะเหิร์ก,เอ็ก ข่านมอย,มอย เจรัญ

ผี มื่อ มวยใน กรุง ศรีอยุธยา ๘

สหาย กล้า, พา กัน เชิญ, เดิน กลับไป ๗ ๘ คำ เช็ดฉิ่งไม้ฉวม

จัน ขวัญอ่อน ๑ ท่าน เคย ท่าน สัมภาร แพบ
เหอ กภาพ, จะ ตก, หัว ออกไข่ แอม ย่อง ๆ, มอง ดู, อยู่แต่
ไถด เห็น ตัว มวย, วิเศษ, ใน อยุธยา ออก ดั้น, ขวัญ
เห็น, ตี ผี กัด ก็ กัด, ตวง, หัวว่า เจ้า กู วั, จัก
ตรง, ไม่ สงกา ขม วาจา, กัด ขยอก, ไม่ บอกใคร ถึง
โยมมิตร, ศิษย์ หา, พา กัน ชัก ว่าพระ คุณ, ฤ จัก, ฤ
หาไม่ ก็กลบ เกิด, กัด, กัด, กระแอมไอ ขาว
ใครไม่, ออกอุทาน, ว่า ขานเลย ๗ ๑ คำ เจริญ

พุงดำ ๑ การ ผูก หัด, กาย กรรม, มวย ปล้ำ
เป็น คุณ ดี, ไทยเรา, ควร เอา อย่าง แก่ได้ น้อย, กายะ
ประสาธ, อาจ สอว ทั้ง เป็น ทาง, บ้อง ตัว, หัว เมื่อไร
การ และ เดี่ยว, เมื่อ ขา, น้ำ แยก ยศ มี วั, ทน ขยัน,
นำ หมันได้ ช่วย กัน เกิด, เกียรติ คราน, (เกิด) สันตวไทย
คง ชีวิตได้, เขะ เยี่ยม, เทียม เขา เคย

๑๐ ฝึ มื่อ มวยใน กรุง ศรีอยุธยา
ดัดแปลง แปลง ๑ ข้าคุณ,อดุทธะ นิศร์,รัตนไศรย
อดิธัย,แด่น ประเสริฐ,เด็คะ หล้า ข้าฤทธิ,ศิวฤทธิ,ะ
ณฐาคา เจ้า ดิน,เจ้า ฟา,ด้น ตากด ข้า เดช,จอม
ประเทศ,สยามพิภพ พระเกียรติ กระจ่อน,ชวร จม,ทุก แห่ง
หน โดย วอนไหว้,ไศร ยางค์,อ้าง มงคล จง ประดิษฐ์,
อุทิศผล,ดล มั่นคง ให้ กรุง รัต,น โกลนทร์,มีน นคร
สถาพร,ชีวโลก,แม่ ไพศาล มรณ ราช วงษ์,จักรวรร, (ปก
เกษ) จัระถิตกาด ไพร่ ฟา,ประชา ชาติ,ล้าราญ เทอญ ข
มหาไชย ๑ พระผู้ดี เถถึง ศรี อุดุภราช จาก
ไกรลาส ดอย ถัด (ข้าพระ) ปลิว เวหน กฤษณวัณ จาก
มหา (กษิระ) ชเดวน ทรง ครุฑ ยุทธะรณ (ราชะนะ)
รเห็ด จร พรหมา จากฤทธิศร์ จาก อคินิษฐ์ ได้ดีจ สติธัย
หงษ์ อาด (ธนะ) ผงาด หงอน พระเป็น เจ้า ทั้ง สำน ตาม
อดย พร ให้ ภูธร ทั้ง พระวงษ์ทรง (พระ) เจริญ

ศุภมัตตุ

